

Carlos Montes

SIDDHARTHA

Aquesta història tracta de Siddhartha, fill d'un brahman, que té com a amic Govinda, que també és fill d'un brahman. Siddhartha era un noi inquiet que sempre buscava algú que li omplís el buit que tenia dintre seu, i és que Siddhartha estava ansiós per aprendre coses que li fossin útils per tranquil·litzar el seu interior, perquè sentia que tothom qui tenia al seu voltant ja li havia ensenyat tot el que sabia i encara així es sentia buit.

Un dia, va veure que pel seu poble passaven uns ascetes errants i ell, per veure si li podien ensenyar més coses de les que ja sabia, volia anar amb ells. Però el seu pare no li permetia i llavors el jove es va quedar tota la nit dret fins que el seu pare el va deixar marxar amb els ascetes. Quan Siddhartha ja marxava, Govinda, en veure que el seu millor amic se n'anava, va decidir acompanyar-lo. Tots dos van arribar fins als bosc on estaven els ascetes i van ser acceptats pel grup.

A partir de llavors va portar una vida sense luxes ni comoditats. Solament menjava un cop al dia, no portava túnica i es va aprimar molt. Siddhartha encara buscava omplir el buit que tenia al seu interior, desitjava morir a si mateix i trobar la pau i la felicitat. Ell pensava que si arribava a vèncer el seu jo, despertaria al seu interior, l'Últim (com ho anomena el llibre). Siddhartha va estar meditant en les condicions més adverses, sota el fred i la calor, i sempre aconseguia que el seu cos ja no notés aquestes sensacions. Fins i tot va arribar a un punt que podia allunyar-se del seu jo durant hores i dies, però al final sempre acabava tornant al seu cos. Llavors, un dia, va començar a conversar amb el seu amic Govinda i va arribar a la conclusió que tot el que havien fet no els havia servit de res i van decidir abandonar el grup d'ascetes errants.

Fins les seves orelles van arribar notícies que un il·luminat amb el nom de Gotama estava a prop i van decidir anar a trobar-lo. Quan van arribar, van veure que tenia una gran quantitat de seguidors. Gotama va predicar la seva doctrina i una multitud de fidels (entre ells Govinda) li van demanar que els fes membres de la seva comunitat. Abans de marxar, Siddhartha li diu a Gotama que ningú pot arribar a la il·luminació mitjançant una doctrina, sinó per mèrits propis.

Siddhartha, ja sol, es va posar a meditar i es va adonar que el que realment buscava era el sentit i l'essència del seu jo. Llavors va decidir començar una nova vida. Es va fer amic d'un barquer i aquest li va deixar

passar gratis el riu. Va arribar fins a una ciutat on, només entrar, va veure una dona molt maca que li va fer un senyal, però com que encara anava vestit d'asceta va pensar que no seria ben rebut. Es va fer amic d'un barber i aquest li va afaitar i tallar el cabell gratis, després va anar als jardins de la donzella (de nom Kamala) i va poder entrar. Aquesta li va dir que havia de ser ric i anar ben vestit perquè ella (que era una prostituta de luxe) li ensenyés l'art de l'amor. Al dia següent li van presentar un ric mercader, el qual li va ensenyar moltes coses sobre negocis i diners, i Siddhartha es va fer ric ràpidament. Així que ja podia practicar l'amor amb Kamala, que li va mostrar tot el seu "art".

Però Siddhartha, amb el pas dels anys, es tornava cada cop més avariciós i es va transformar en el que ell anomenava "home-nen". Fins que un dia, mentre meditava, es va adonar fins a quin punt s'havia tornat desgraciat i avariciós, així que va decidir abandonar-ho tot i marxar. Però, sense que ell ho sabés, Kamala s'havia quedat prenyada d'ell.

Siddhartha, sense res, va anar caminant fins arribar a la vora d'un riu, que anys abans havia passat gratis amb l'ajuda del seu amic barquer. Es va quedar adormit a la ombra d'un cocoter i, al despertar-se, va veure el seu amic Govinda, vestit de monjo. Govinda no el va reconèixer fins que Siddhartha li va dir qui era, i llavors es van posar a parlar, fins que Govinda va marxar a seguir pelegrinant amb els seus germans.

Llavors Siddhartha va demanar al barquer que el portés a l'altra banda del riu i, quan ja anava per mig camí, li va demanar si podia acceptar-lo com ajudant. Aquest li va dir que sí. Siddhartha i Vasudeva (el barquer) van estar junts durant molts anys, i aquest li va explicar que el riu en el qual treballaven tenia alguna cosa especial, que podia ensenyar moltes coses si el miraves amb atenció i que, a més, el riu té moltes veus, com la d'un rei o la d'un guerrer.

Quan van passar els anys Gotama, l'il·luminat, va morir, i uns quants pelegrins van anar a la ciutat on era el cos de Gotama. Entre ells estava Kamala (que havia deixat la prostitució des que Siddhartha va marxar), i el petit Siddhartha, fill del nostre protagonista i de Kamala. El petit Siddhartha era un nen malcriat i constantment feia aturar la seva mare. Quan es trobaven a prop del riu, es van aturar perquè el nen es mengés un plàtan i, mentre el nen menjava, la seva mare va ser mossegada per una serp, va ser acollida per Siddhartha i Vasudeva i, finalment, va morir.

Siddhartha es va quedar amb el nen, però aquest sempre es portava malament i es volia escapar, fins que un dia ho va fer. Siddhartha es va

quedar trist i va pensar que aquest sentiment que ell tenia, seria el mateix que el seu pare (el brahman) havia tingut quan Siddhartha se'n va anar amb els ascetes.

Un dia, quan Siddhartha va decidir anar a buscar el seu fill, anava pel mig del riu quan va sentir que aquest es reia d'ell, i llavors Siddhartha va tornar a la cabana. En arribar Siddhartha li va explicar tot a Vasudeva: la seva marxa de la ciutat, el dany que tenia a dintre per la fuga del seu fill... i mentre Vasudeva l'escoltava, Siddhartha va sentir que a qui estava parlant era un déu i no un home. Llavors tots dos van anar a escoltar el riu i Siddhartha va començar a veure en el riu cares de totes les persones que havien estat a la seva vida i també escoltava plors i rialles. Aleshores Vasudeva es va aixecar i li va dir al seu company que aquest era el moment que havia estat esperant i se'n va anar.

Un dia a Govinda, mentre meditava, li va arribar la notícia que a prop d'on era hi havia un barquer que era molt savi. Llavors Govinda va anar corrents a veure aquest savi. Quan va arribar, tampoc va reconèixer el seu amic Siddhartha fins que no portava una estona parlant. Govinda es va quedar a dormir i, quan anava a marxar pel matí, van tornar a parlar. Quan Siddhartha va acabar de parlar, li demanà que li besés el front, i llavors Govinda va veure que de la cara del seu amic sortien moltes cares: les seves anteriors reencarnacions, i llavors Siddhartha va arribar a la il.luminació.

Preguntes

1. Què t'ha cridat més l'atenció de la personalitat de Siddhartha ?

El que més m'ha impressionat de Siddhartha és la seva constància, com la que va tenir quan va decidir que se'n volia anar amb els ascetes. També m'ha cridat molt l'atenció la seva determinació per deixar el món ple de luxes en el qual vivia i on no li faltava res. Una altra cosa a destacar és la seva facilitat per caure bé a la gent, primer l'accepten sense cap problema al grup dels ascetes, després va creuar el riu gratis i li van fer una neteja de cabells gratis, i una altra cosa que veig difícil és impressionar i enamorar una dona com la Kamala. Com a última cosa a destacar és la seva gran coherència, com quan diu que ningú pot arribar a la il·luminació per la doctrina d'un altre.

2. Després de llegir el llibre, què penses de la religió budista ? Quines semblances i diferències trobes amb el cristianisme ?

Jo crec que la religió budista encerta quan diu que l'origen de tot el dolor és el desig, però el que a mi em costaria molt de fer si fos budista seria suprimir aquest desig, sobretot degut a la societat en què vivim, que ens obliga a consumir fent que desitgem tots els productes i serveis que poden. D'altra banda, a mi la religió budista no em desagrada del tot, es més, no m'importaria ser budista i arribar al grau de serenitat que tenen aquests però, com ja he dit abans, em sento incapaç de fer aquest sacrifici.

Les semblances que trobo que té amb el cristianisme són la fraternitat i el respecte envers als altres, i també el fet que segueixen les dues una doctrina d'una persona qualificada de santa. La diferència que trobo és la idea que té cadascuna de la vida: la cristiana veu aquesta vida com un pas, com una prova per veure si et mereixes viure per sempre al cel o a l'infern, i la budista ho veu més com un cicle que solament acaba quan t'adones que darrera d'aquest món d'aparences no hi ha absolutament res.

3. Què has descobert que no sabessis abans ?

He descobert que, encara que la història que narra el llibre passa fa moltíssims anys, també es donava molta importància a l'aparença i als diners com passa ara, i també com hi pot haver gent que és capaç de renunciar a tot allò superficial de la vida per arribar a objectius més místics,

com ara la pau interior i la serenitat que manca en la societat mostrada en aquest llibre i també en la d'avui en dia. També he descobert la gran amabilitat que tenen els ciutadans laics de l'Orient amb els religiosos i el respecte que els tenen.

Carlos Montes
1r Batxillerat
Curs 2003-2004